

חלקי - פרשת צו / שמיני		
מחוק מדבש	וילנא	יום
תבכ-תבט	לד ע"ב	ראשון
תלו-תלו	לה ע"א	שני
תלו-תמב	לה ע"ב	שלישי
תמב-תמח	לו ע"א	רביעי
תמח-תנה	לו ע"ב	חמישי
תנה-תסא	לו ע"א	שישי
תסא-תסז	לו ע"ב	שבת

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פר'ש

מרכז "מיתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים
יו"ל בעזרה ש"ת ע"י

עלון מס' 236 | פרשת בהעלותך תשפ"ג

הקב"ה הקדים היום לעשות לנו נסים

אָזְלוּ כָּל הַהוּא יוֹמָא, כַּד רַמַּשׁ לִילֵיאַ סְלִיקוּ לְחַד אַתְרַ, וְאַשְׁכַּחוּ חַד מְעַרְתָּא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לִיעוּל חַד גּוּ מְעַרְתָּא, אִי אֲשַׁתְּכַח אַתְרַ דְּאִיהוּ יַתִּיר מִתְּתַקֵּן, עָאֵל רַבִּי יוֹסִי וְחַמָּא מְעַרְתָּא אַחְרָא בְּגוּיָהּ, וְנַהוּרָא דְשָׂרְגָא בֵּיהּ [וכו'].

שָׁמַע רַבִּי יוֹסִי וְחַדִּי, אַתָּא לְגַבֵּי רַבִּי אֶלְעָזָר, אָמַר לְהוּ רַבִּי אֶלְעָזָר, נִיעוּל, דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַקְדִּים לָן הָאִי יוֹמָא לְאַתְרַחְשָׁא לָן בְּנַסִּין, עָאֵלוּ, בִּינָן דְּעָאֵלוּ, חָמוּ תְרִין בְּנֵי נְשָׂא דְהוּוּ לְעָאן בְּאוּרֵייתָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (תהלים לו ח) מַה יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנַפְיָךְ יַחְסִיוֹן, קָמוּ אֵלִין וַיְתַבֵּי כְּלָהוּ וְחָדוּ כְּלָהוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מַה יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים, דְּאַשְׁכַּחְנָא לְכוּ, חֲסִד עֲבַד לָן קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּאַתְרַ דָּא, הַשְׁתָּא אֲדִלִיקוּ בּוּצִינִין.

מתוק מדבש

הקב"ה הקדים היום לעשות לנו נסים

אָזְלוּ כָּל הַהוּא יוֹמָא הִלְכוּ [שְׁלֹשָׁה חֻבְרֵי חֻבְרֵיא דר"ש] כָּל אוֹתוּ הַיּוֹם, כַּד רַמַּשׁ לִילֵיאַ סְלִיקוּ לְחַד אַתְרַ וְאַשְׁכַּחוּ חַד מְעַרְתָּא כְּשֶׁנַּחֲשַׁף הַלֵּילָה עָלוּ לְמָקוֹם אֶחָד וּמִצְאוּ שֵׁם מְעַרָה אַחַת, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְהַחֲבֵרִים, לִיעוּל חַד גּוּ מְעַרְתָּא אִי אֲשַׁתְּכַח אַתְרַ דְּאִיהוּ יַתִּיר מִתְּתַקֵּן יִכְנַס אֶחָד תוֹף הַמְעַרָה וַיִּרְאֶה אִם נִמְצָא שֵׁם מָקוֹם שֶׁהוּא מְתַקֵּן וּמוֹכֵן יוֹתֵר לְלַמַּד שֵׁם, עָאֵל רַבִּי יוֹסִי וְחַמָּא מְעַרְתָּא אַחְרָא בְּגוּיָהּ נִכְנַס רַבִּי יוֹסִי וַרְאֶה מְעַרָה אַחֶרֶת בְּתוֹכָהּ, וְנַהוּרָא דְשָׂרְגָא בֵּיהּ וְאוּר הַנֵּר הָאִיר בָּהּ [וכו'].

שָׁמַע רַבִּי יוֹסִי וְחַדִּי שָׁמַע רַבִּי יוֹסִי וְשַׁמְחָ, אַתָּא לְגַבֵּי רַבִּי אֶלְעָזָר כִּי אֵל רַבִּי אֶלְעָזָר וְסַפֵּר לוֹ מַה שֶּׁשָּׁמַע בְּפָנָיו בְּמְעַרָה, אָמַר לְהוּ רַבִּי אֶלְעָזָר לְהַחֲבֵרִים, נִיעוּל נִכְנַס לְמְעַרָה, דְּקַדְשָׁא בְּרִיף הוּא אַקְדִּים לָן הָאִי יוֹמָא

לְאַתְרַחְשָׁא לָן בְּנַסִּין כִּי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַקְדִּים בַּיּוֹם הַזֶּה לַעֲשׂוֹת לָנוּ נִסִּים, עָאֵלוּ נִכְנְסוּ בְּהַמְעַרָה, בִּינָן דְּעָאֵלוּ חָמוּ תְרִין בְּנֵי נְשָׂא דְהוּוּ לְעָאן בְּאוּרֵייתָא בִּינָן שְׁנַכְנְסוּ רְאוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים שֶׁהָיוּ עוֹסְקִים בְּתוֹרָה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּשִׁבְחוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּבְשִׁבְחָם שֶׁל אוֹתָם הַאֲנָשִׁים, מַה יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים שֶׁעֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֲסִד לְמִצְאָ מָקוֹם מְכֻשָׁר לְעֶסֶק הַתּוֹרָה, וּבְנֵי אָדָם בְּצַל כְּנַפְיָךְ יַחְסִיוֹן וְגַם מִצִּינּוּ בְנֵי אָדָם אֲשֶׁר בְּצַל כְּנַפְיָךְ יַחְסִיוֹן, קָמוּ אֵלִין קָמוּ אֵלוּ הַשְּׁנַי אַנְשִׁים לְכַבוֹד הַחֲבֵרִים, וַיְתַבֵּי כְּלָהוּ וְחָדוּ כְּלָהוּ אַחֵר כִּף לְשִׁבוּ כְּלָם וְשִׁמְחוּ כְּלָם יַחַד בְּעֶסֶק הַתּוֹרָה, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר מַה שְׁאַמְרַתִּי מַה יִּקָּר חֲסִדְךָ אֱלֹהִים הֵינִי דְאַשְׁכַּחְנָא לְכוּ שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה עִמָּנוּ חֲסִד מַה שְּׁמִצִּינוּ אִתְּכֶם, כִּי חֲסִד עֲבַד לָן קַדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּאַתְרַ דָּא חֲסִד עָשָׂה לָנוּ הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמָקוֹם הַזֶּה, הַשְׁתָּא אֲדִלִיקוּ בּוּצִינִין עִתָּה הָאִירוּ אֶת הַנְּרוֹת, כְּלוּמַר שֶׁתְּכַאֲרוּ אֶת סוּד הַדִּלְקַת הַנְּרוֹת.

(דף קמט ע"ב-קנ ע"א, ובכיאורינו כרך יב עמ' תמו-תמט)

ענין מצות מעשה המנורה שנית, להראות שאהרן חשוב מאד

רבי אלעזר אמר, האי פרשתא, הא אתמר עובדא דמנרתא ותקונהא וכל מה דבה, אמאי הכא זמנא אחרא, אלא פיון דנשיאים קריבו קורבנא דמדבחה, וכל תקונא דאתחזי ליה, אתא קרא ואשתעי עובדא דמנרתא, דהיא תקונא על ידא דאהרן, דהא לעילא מנרתא וכל בוצינין דילה, על ידא דאהרן נהרין כלא.

תא חזי, מדבחה תריסר נשיאין הוו לחנכא ליה ולא תקנא ליה, והא אוקמוה, תריסר אינון שבטין לארבע סטרין ארבע דגלים, וכלהו תריסר, וכלא כגוונא דלעילא.

המנורה נעשתה בנס להורות על רום מעלתה

מנרתא אתמני בשבעה בוצינין, לאדלקא על ידא דכהנא, וכלא כגוונא דלעילא, ומנרתא על את קיימא, ובניסא אתעבדת, והא אוקמוה בעובדא דמנרתא.

מתוק מדבש

ענין מצות מעשה המנורה שנית,

להראות שאהרן חשוב מאד

רבי אלעזר אמר שאל ואמר, האי פרשתא פרשה זו של מעשה המנורה, הא אתמר עובדא דמנרתא הרי כבר נאמר בפרשת תרומה מלאכת עשית המנורה, ותקונהא ותקוניה דהיינו ירכה ופרחיה וגביעיה וכפתוריה, וכל מה דבה וכל מה שיש בה, דהיינו הדלקתה (הנאמר בריש פרשת תצוה), אם בן אמאי הכא זמנא אחרא למה חזר ושנה כאן את מעשה המנורה פעם אחרת, ומשיב אלא פיון דנשיאים קריבו קורבנא דמדבחה אלא פיון שהשנים עשר נשיאים הקריבו את הקרבנות לחנכת המזבח, וכל תקונא דאתחזי ליה וכל התקונים הראוים לו, היינו הבאת קצרת כסף אחת וכף של זהב, ואהרן שהוא נשיא שבט לוי לא הקריב כלום, אחר כך אתא קרא ואשתעי עובדא דמנרתא בא הפתויב ומספר את מעשה המנורה פעם שנית, דהיא תקונא על ידא דאהרן שהיא תקון הנעשה על ידי אהרן, להראות שהוא חשוב מכלם, דהא לעילא מנרתא וכל בוצינין דילה, על ידא דאהרן נהרין כלא כי למעלה בעולם האצילות המנורה שהיא המלכות [השכינה] וכל גרותיה שהם ספירותיה, על ידי החסד שבו אחוז אהרן היו מאירות כלם.

תא חזי, מדבחה תריסר נשיאין הוו לחנכא ליה

ולאתקנא ליה בא וראה, כי היו שנים עשר נשיאים לחנך ולתקן את המזבח, והא אוקמוה והרי כבר בארו החברים, כי תריסר אינון שבטין לארבע סטרין ארבע דגלים השנים עשר שבטים נחלקו לארבע רוחות, בארבעה דגלים, כי בכל דגל היו שלשה שבטים, (ס"ג סרמ"ק) וכלהו כגוונא דלעילא וכלם היו כעין של מעלה, כנגד השנים עשר מלאכים נושאי מרפכת המלכות [השכינה] שנחלקים לארבע כחות לארבעת צדדי הפסא.

(דף קנא ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תסח-תסט)

המנורה נעשתה בנס להורות על

רום מעלתה

מנרתא אתמני בשבעה בוצינין לאדלקא על ידא דכהנא ונתמנה אהרן הכהן שבחסד להדליק את המנורה שהיא כנגד המלכות, בשבעה גרותיה שהם כנגד שבע ספירות שלה, וכלא כגוונא דלעילא והכל הוא כעין של מעלה, ומנרתא על את קיימא ובניסא אתעבדת והמנורה על אות היתה עומדת, ונעשית מאליה על ידי נס, להורות על רום מעלתה מה שלא נמצא במזבח, והא אוקמוה בעובדא דמנרתא והרי כבר בארו החברים ענין זה במעשה המנורה.

(דף קנא ע"ב, ובביאורינו כרך יב עמ' תסט)

ענין האזהרה על פסח דורות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי וַגּוֹ', אָמַר רַבִּי אַבְא, מֵאֵי טַעְמָא אֶזְהַר לְהוֹן הָכָא עַל פֶּסַח, וְהָא אֲתָמֵר לְהוּ בְּמִצְרַיִם, אֶלְא בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית הוּהוּ, דִּישְׂרָאֵל חֲשִׁיבוּ דְהָא פֶּסַח לָאו אִיהוּ אֶלְא בְּמִצְרַיִם, וְכִיּוֹן דְּעֵבְדוּ לִיה זְמַנָּא חֲדָא בְּמִצְרַיִם, חֲשִׁיבוּ דְלֹא אֶצְטְרִיף יִתִּיר, אֲתָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְאֶזְהַר לֹון עֲלֵיהּ, דְלֹא יִחְשְׁבוּן דְהָא קָא עֵבֵר זְמַנִּיה בְּמִצְרַיִם, וְלֹא יֶצְטְרִיף, בְּגִין (דף קנב ע"א) פֶּה, בְּמִדְבַר סִינַי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית, לְאַתְקַנָּא לְהוּ לְדַרְי דְרִין.

אוי להאדם האומר שהתורה באה לספר ספורים

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, ווִי לְהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר דְּהָא אֹרִייתָא אֲתָא לְאַחְזָא סְפוּרִין בְּעֵלְמָא וּמְלִין דְּהִדְיוּטִי, דְּאִי הָכִי אֶפִּילוּ בְּזַמְנָא דָּא אָנִן יְכַלִּין לְמַעַבְד אֹרִייתָא בְּמִלִּין דְּהִדְיוּטִי וּבִשְׂבָחָא יִתִּיר מְפֻלְהוּ, אִי לְאַחְזָא מְלָה דְעֵלְמָא, אֶפִּילוּ אֵינוֹן קְפִסִירִי דְעֵלְמָא אִית בִּינֵיהוּ מְלִין עֵלְאִין יִתִּיר, אִי הָכִי גְזִיל אֶבְתְּרִייהוּ וְנַעֲבִיד מְנִייהו אֹרִייתָא פְּהֵאִי גְוֹנָא, אֶלְא כָּל מְלִין דְּאֹרִייתָא מְלִין עֵלְאִין אֵינוֹן וְרִזִין עֵלְאִין.

מתוק מדבש

אוי להאדם האומר שהתורה באה לספר ספורים

וּלְפִי שְׁמָה שְׁכַתּוּב "בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן", שְׁנִירָא שְׁבָא לומר רק את הזמן מתי היתה המצוה הזאת, אָמַר שְׁבָאָמַת יֵשׁ בְּנָה סוּד גְּדוּל, לְכֹן מְבִיא כָּאן אֶת מְאָמֵר הַבָּא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, ווִי לְהֵהוּא בַר נָשׁ דְּאָמַר דְּהָא אֹרִייתָא אֲתָא לְאַחְזָא סְפוּרִין בְּעֵלְמָא וּמְלִין דְּהִדְיוּטִי אוֹי לְאוֹתוּ הָאָדָם שְׁאוּמֵר שְׁהַתּוֹרָה בָּאָה לְהִרְאוּת וּלְסַפֵּר סְפוּרִים בְּעֵלְמָא וּדְבָרִים פְּשוּטִים שֶׁל לְכֹן וּבִלְעָם וּכְדוּמָה, דְּאִי הָכִי אֶפִּילוּ בְּזַמְנָא דָּא אָנִן יְכַלִּין לְמַעַבְד אֹרִייתָא בְּמִלִּין דְּהִדְיוּטִי וּבִשְׂבָחָא יִתִּיר מְפֻלְהוּ שְׁאָם כֵּן אֶפִּילוּ בְּזַמֵּן הַזֶּה אָנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת תּוֹרָה בְּדְבָרִים פְּשוּטִים, וּבִשְׂבַח וְיִפִּי יוֹתֵר מִכָּל הַסְּפוּרִים שְׁבַתּוֹרָה, כְּלוּמֵר בְּמַעֲלוֹת יְתֻרוֹת כְּפִי שְׁכָל הָאֲנוּשִׁי, וְעוֹד אִי לְאַחְזָא מְלָה דְעֵלְמָא אִם הַתּוֹרָה בָּאָה רַק לְהִרְאוּת וּלְסַפֵּר דְבָרֵי הַיָּמִים שֶׁל הָעוֹלָם, אֶפִּילוּ אֵינוֹן קְפִסִירִי דְעֵלְמָא אִית בִּינֵיהוּ מְלִין עֵלְאִין יִתִּיר אֶפִּילוּ אוֹתָם הַשְּׂרִים וְשִׁלְטוֹנֵי הָעוֹלָם שֵׁישׁ לָהֶם סֵפֶר דְבָרֵי הַיָּמִים, יֵשׁ בָּהֶם דְבָרִים חֲשׁוּבִים וּמוֹעִילִים יוֹתֵר לְלַמֵּד מֵהֶם חֻכְמָה וּמוֹסֵר, אִי הָכִי גְזִיל אֶבְתְּרִייהוּ וְנַעֲבִיד מְנִייהו אֹרִייתָא פְּהֵאִי גְוֹנָא אִם כֵּן גִּלְף אַחֲרֵיהֶם וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם תּוֹרָה כְּדָגְמָתָם, אֶלְא וְדָאִי כָּל מְלִין דְּאֹרִייתָא מְלִין עֵלְאִין אֵינוֹן וְרִזִין

ענין האזהרה על פסח דורות

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי וַגּוֹ' וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ, אָמַר רַבִּי אַבְא, מֵאֵי טַעְמָא אֶזְהַר לְהוֹן הָכָא עַל פֶּסַח, מַהוּ הַטַּעַם שֶׁהִזְהִיר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל כָּאן עַל עֲשִׂית הַפֶּסַח, וְהָא אֲתָמֵר לְהוּ בְּמִצְרַיִם הָרִי כְּבֹר נְאֻמֵר לָהֶם בְּמִצְרַיִם (כְּמוֹ שֶׁמִּפְרָשׁ בְּפֶרֶשׁת בֵּא), אֶלְא לְכֹן הִזְהִיר הַכְּתוּב כָּאן עוֹד הַפַּעַם עַל הַפֶּסַח, בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית הַזֶּה לְפִי שְׁעַתָּה הִיְתָה בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית לְצִאתָם מִמִּצְרַיִם, דִּישְׂרָאֵל חֲשִׁיבוּ דְהָא פֶּסַח לָאו אִיהוּ אֶלְא בְּמִצְרַיִם כִּי יִשְׂרָאֵל חֲשִׁיבוּ שְׁלֹא נִצְטְווּ עַל הַפֶּסַח אֶלְא בְּמִצְרַיִם, כְּמוֹ כְּמָה מְצוּת שְׁלֹא הָיוּ אֶלְא לְשַׁעֲתוֹן, וְכִיּוֹן דְּעֵבְדוּ לִיה זְמַנָּא חֲדָא בְּמִצְרַיִם חֲשִׁיבוּ דְלֹא אֶצְטְרִיף יִתִּיר וְכִיּוֹן שְׁעֵשׂוּ אוֹתוֹ פַּעַם אַחַת בְּמִצְרַיִם חֲשִׁיבוּ שְׁאִין צְרִיף לַעֲשׂוֹתוֹ יוֹתֵר, לְכֹן אֲתָא קִדְשָׁא בְּרִיף הוּא וְאֶזְהַר לֹון עֲלֵיהּ כֵּא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהִזְהִיר אוֹתָם עֲלֵיו לְקַיְמוֹ גַּם בְּמִדְבַר וּלְדוֹרוֹת, דְלֹא יִחְשְׁבוּן דְהָא קָא עֵבֵר זְמַנִּיה בְּמִצְרַיִם שְׁלֹא יִחְשְׁבוּ שְׁכָבֵר עֵבֵר זְמַנּוֹ אַחַר שְׁקִימוֹ אוֹתוֹ בְּמִצְרַיִם, וְלֹא יֶצְטְרִיף וְאִין צְרִיף לַעֲשׂוֹתוֹ עוֹד יוֹתֵר, בְּגִין (דף קנב ע"א) כְּף וּלְכָף כְּתוּב בְּמִדְבַר סִינַי בְּשָׁנָה הַשְּׁנִית, לְאַתְקַנָּא לְהוּ לְדַרְי דְרִין לְתַקֵּן לָהֶם מְצוֹת הַפֶּסַח לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

(דף קנא ע"ב-קנב ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תעה)

ישראל למטה, בנגד המלאכים העליונים

תא חזי, עלמא עלאה ועלמא תתאה בחד מתקלא אתקלו, ישראל לתתא מלאכי עלאי לעילא, מלאכי עלאי פתיב בהו (תהלים קד ד) עושה מלאכיו רוחות, בשעתא דנחתין לתתא, מתלבשי בלבושא דהאי עלמא, ואי לאו מתלבשי בלבושא פגוונא דהאי עלמא, לא יכלין למיקם בהאי עלמא, ולא סביל לון עלמא.

ואי במלאכי כף, אורייתא דברא להו וברא עלמין פלהו וקיימין בגינה, על אחת פמה וכמה פיון דנחתת להאי עלמא, אי לאו דמתלבשא בהני לבושין דהאי עלמא, לא יכיל עלמא למסבל.

הספורים שבתורה הם הלבושים לסודותיה הפנימים

ועל דא האי ספור דאורייתא, לבושא דאורייתא איהו, מאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא, תיפח רוחיה, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי, בגין כף אמר דוד (שם קט יח) גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך, מה דתחות לבושא דאורייתא.

מתוק מדבש

עניני עולם הזה, לא יכיל עלמא למסבל לא היה העולם יכול לסבל קדשתה, ולא היה אפשר להבין אורה וזוהר ועמק סודותיה, כי בעוד שאדם מלבש בגוף חמרי אי אפשר ששיג שום ענין רוחני.

(דף קנב-ע"א, ובביאורינו כרך יב עמ' תעו-תעח)

הספורים שבתורה הם הלבושים לסודותיה הפנימים

ועל דא האי ספור דאורייתא, לבושא דאורייתא איהו ועל כן ספור הזה שבתורה הוא לבושה של התורה, מאן דחשיב דההוא לבושא איהו אורייתא ממש, ולא מלה אחרא מי שחושב שזה הלבוש הוא התורה ממש ואין בה דבר אחר תחת הלבוש, תיפח רוחיה תפח ותצא רוחו וימות, ולא יהא ליה חולקא בעלמא דאתי ולא יהיה לו חלק לעולם הבא, בגין כף אמר דוד ובשביל זה אמר דוד, גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך היינו שאזכה להביט מה דתחות לבושא דאורייתא מה שהוא תחת לבוש התורה, דהיינו הסודות המכסים בספורי התורה.

תא חזי בא וראה עוד משל לזה, כי אית לבושא דאתחזי לכלא יש לבוש הנראה לכל, ואינון טפשיין פד חמאן לבר נש בלבושא דאתחזי לון שפירא ואלו הטפשים כשרואים אדם שהוא לבוש בלבוש

עלאין כל דברי התורה גם הספורים הם ענינים נשגבים וסודות עליונים וגדולים.

תא חזי, עלמא עלאה ועלמא תתאה בחד מתקלא אתקלו בא וראה, העולם העליון והעולם התחתון במשקל אחד נשקלים, כי כל מה שיש למעלה יש דגמתו למטה, כמו ישראל לתתא, מלאכי עלאי לעילא ישראל למטה הם בנגד מלאכים העליונים למעלה, והנה מלאכי עלאי פתיב בהו במלאכים העליונים כתוב בהם עושה מלאכיו רוחות שהקדוש ברוך הוא ברא אותם רוחות בלא גוף גשמי, לכן בשעתא דנחתין לתתא בשעה שהם יורדים למטה לעולם הזה, מתלבשי בלבושא דהאי עלמא הם מתלבשים בלבוש גשמי של זה העולם, ואי לאו מתלבשי בלבושא פגוונא דהאי עלמא ואם לא היו מתלבשים בלבושים פניין זה העולם, לא יכלין למיקם בהאי עלמא לא היו יכולים לעמד בזה העולם, ולא סביל לון עלמא וגם העולם לא היה יכול לסבל אותם.

ואי במלאכי כף ואם במלאכים הוא כף, אורייתא דברא להו וברא עלמין פלהו וקיימין בגינה התורה שבראה אותם ובראה את כל העולמות והם מתקיימים בשביל קדשתה, על אחת פמה וכמה פיון דנחתת להאי עלמא על אחת פמה וכמה פיון שירדה לזה העולם ללמדה לבני ישראל, אי לאו דמתלבשא בהני לבושין דהאי עלמא אם לא היתה מתלבשת באלו הלבושים של

תָּא חֲזִי, אֵית לְבוּשָׁא דְאַתְחֲזִי לְכֹלָא, וְאֵינוּן טְפָשִׁין פִּד חֲמָאן לְכַר נָשׁ בְּלְבוּשָׁא דְאַתְחֲזִי לֹון שְׁפִירָא, לָא מְסַתְפְּלִין יְתִיר, חֲשִׁיבוּ דֵההוּא לְבוּשָׁא גּוּפָא, חֲשִׁיבוּתָא דְגּוּפָא נְשַׁמְתָּא.

הַטְפָּשִׁים מְסַתְפְּלִים בְּלְבוּשִׁים שְׁבַתוֹרָה, וְהַחֲכָמִים בְּנִשְׁמַתָּה

כִּהְיֵי גּוּנָא אֹרִייתָא אֵית לָהּ גּוּפָא, וְאֵינוּן פְּקוּדֵי אֹרִייתָא דְאַקְרוּן גּוּפֵי תוֹרָה, הַאי גּוּפָא מְתַלְבָּשָׁא בְּלְבוּשִׁין דְאֵינוּן סְפוּרִין דֵּהֵאֵי עֲלֵמָא, טְפָשִׁין דְעֲלֵמָא לָא מְסַתְפְּלִי אֲלָא כִּהְיֵי לְבוּשָׁא, דֵּאֵיהּ סְפוּר דְאֹרִייתָא, וְלָא יְדַעֵי יְתִיר, וְלָא מְסַתְפְּלִי בְּמָה דֵּאֵיהּ תְּחוּת הַהוּא לְבוּשָׁא, אֵינוּן דִּידְעִין יְתִיר, לָא מְסַתְפְּלִין בְּלְבוּשָׁא אֲלָא בְּגוּפָא דֵּאֵיהּ תְּחוּת הַהוּא לְבוּשָׁא, חֲפִימִין עֲבָדֵי דְמִלְפָּא עֲלָאָה, אֵינוּן דְקִיִּימוּ בְּטוֹרָא דְסִינֵי, לָא מְסַתְפְּלִי אֲלָא בְּנִשְׁמַתָּא, דֵּאֵיהּ עֲקָרָא דְכֹלָא אֹרִייתָא מִמֶּשׁ, וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי זְמִינִין לְאַסְתְּפֵלָא בְּנִשְׁמַתָּא דְנִשְׁמַתָּא דְאֹרִייתָא.

מתוק מדבש

אֲלָא כִּהְיֵי לְבוּשָׁא דֵּאֵיהּ סְפוּר דְאֹרִייתָא הַטְפָּשִׁים שְׁכַוְעוּלָם אֵינָם מְסַתְפְּלִים אֲלָא בְּזָה הַלְבוּשׁ שֶׁהוּא הַסְפוּרִים שְׁבַתוֹרָה, וְלָא יְדַעֵי יְתִיר וְאֵינָם יוֹדְעִים יוֹתֵר, וְלָא מְסַתְפְּלִי בְּמָה דֵּאֵיהּ תְּחוּת הַהוּא לְבוּשָׁא וְאֵינָם מְסַתְפְּלִים בְּמָה שְׁיֵשׁ תְּחוּת זֶה הַלְבוּשׁ, אֵינוּן דִּידְעִין יְתִיר אִלּוּ שְׂיוּדְעִים יוֹתֵר, לָא מְסַתְפְּלִין בְּלְבוּשָׁא אֲלָא בְּגוּפָא דֵּאֵיהּ תְּחוּת הַהוּא לְבוּשָׁא אֵינָם מְסַתְפְּלִים בְּלְבוּשׁ, אֲלָא בְּהַגּוּף שֶׁהוּא תְּחוּת אֹתוֹ הַלְבוּשׁ, חֲפִימִין עֲבָדֵי דְמִלְפָּא עֲלָאָה הַחֲכָמִים שֶׁהֵם עֲבָדִים שֶׁל מֶלֶךְ הַעֲלִיּוֹן, אֵינוּן דְקִיִּימוּ בְּטוֹרָא דְסִינֵי אֹתָם שְׁעֵמְדוּ עַל הַר סִינֵי, לָא מְסַתְפְּלִי אֲלָא בְּנִשְׁמַתָּא, דֵּאֵיהּ עֲקָרָא דְכֹלָא אֹרִייתָא מִמֶּשׁ אֵינָם מְסַתְפְּלִים אֲלָא בְּנִשְׁמַתָּה הַתּוֹרָה שֶׁהִיא עֲקֵר כֹּל הַתּוֹרָה מִמֶּשׁ, כְּלוּמַר שְׂיוּדְעִים שְׁכַוְעוּרִים וְגַם בְּגוּפֵי הַתּוֹרָה יֵשׁ פְּנִימִיּוּת, שֶׁהֵם רְזִי הַתּוֹרָה וְהַכּוֹנֵנוֹת שֶׁצָּרִיף לְכוֹן כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, וְלִזְמַנָּא דְאַתִּי זְמִינִין לְאַסְתְּפֵלָא בְּנִשְׁמַתָּא דְנִשְׁמַתָּא דְאֹרִייתָא וְלַעֲתִיד לְבוֹא הֵם עֲתִידִים לְהַסְתַּפֵּל וּלְהַתְּבוֹנֵן בְּנִשְׁמָה שֶׁל הַנִּשְׁמָה שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּי אַחַר תְּחִית הַמֵּתִים עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדַרֵּשׁ תּוֹרָה חֲדָשָׁה בְּסוּדוֹת נְעֻלְמִים, מֵה שְׂאֵי אֶפְשֵׁר בְּזִמְנָן הַזֶּה לִידַע מֵהוּתָהּ.

יְפָה, שְׁנֵרָאָה לָהֶם הַדּוּר בְּלְבוּשׁוֹ, לָא מְסַתְפְּלִין יְתִיר אֵינָם מְסַתְפְּלִים יוֹתֵר מִי הוּא אֹתוֹ הָאֲדָם, אֲלָא מְחֲשִׁיבִים אֹתוֹ לְפִי חֲשִׁיבוּת לְבוּשׁוֹ, אֲכַל בְּאַמַּת חֲשִׁיבוּ דֵּההוּא לְבוּשָׁא גּוּפָא חֲשִׁיבוּת שֶׁל זֶה הַלְבוּשׁ הוּא הַגּוּף, חֲשִׁיבוּתָא דְגּוּפָא נְשַׁמְתָּא וְחֲשִׁיבוּת הַגּוּף הִיא הַנִּשְׁמָה. (דף קנב-ע"א, ובכיאורינו כרך יב עמ' תעח)

הַטְפָּשִׁים מְסַתְפְּלִים בְּלְבוּשִׁים שְׁבַתוֹרָה, וְהַחֲכָמִים בְּנִשְׁמַתָּה

כִּהְיֵי גּוּנָא אֹרִייתָא אֵית לָהּ גּוּפָא כְּעִין זֶה הִיא הַתּוֹרָה, יֵשׁ לָהּ גּוּף, וְאֵינוּן פְּקוּדֵי אֹרִייתָא דְאַקְרוּן גּוּפֵי תוֹרָה וְאִלּוּ הֵם מִצּוֹת הַתּוֹרָה וְדִינֵיהֶם הַנִּקְרָאוֹת גּוּפֵי הַתּוֹרָה, הַאי גּוּפָא מְתַלְבָּשָׁא בְּלְבוּשִׁין דְאֵינוּן סְפוּרִין דֵּהֵאֵי עֲלֵמָא וְזֶה הַגּוּף מְתַלְבָּשׁ בְּלְבוּשִׁים שֶׁהֵם סְפוּרִים שֶׁל זֶה הַעוֹלָם שְׁבַתוֹרָה, כְּאִלּוּ הַסְפוּרִים גְּרָמוּ אֶת הַמִּצּוֹת, כְּמוֹ מִצּוֹת גִּיד הַנֶּשֶׁה בְּסְפוּר שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהִתְאַבַּק עִם הַמֶּלֶאךָ, וְהַלְכוֹת נְחֻלוֹת בְּסְפוּר שֶׁל בְּנוֹת צְלָפְחָד וְכַדוּמָה, וְכֵן מְכַל סְפוּרֵי הָאֲבוֹת אֶפְשֵׁר לְלַמֵּד מֵהֶם מוֹסְרִים וּמְדוֹת טוֹבוֹת וְחֲסִידוּת, טְפָשִׁין דְעֲלֵמָא לָא מְסַתְפְּלִי

שבח רא שירתא

ובפרט בעסקו במתיקות לשון הוזהר ובאור של סודות התורה, "מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, טעמו ודאו כי טוב ה', ככל אלה יתמתקו הדינים, וממש יתהפך ברגע לאיש אחר בלב רחב ושמח, ובוזה ממתיק הדינים וכורת ומשבית הקליפות, וזהו הנקרא מחצדי חקלא. (נתיב מצוותיך, שביל התורה, א' אות י')

לקבלת העלון מודי שבעי יש לשלוח אימייל בכתובת: 3022233@gmail.com

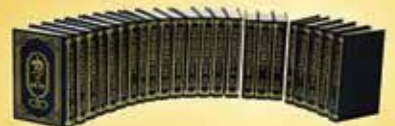
הוזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערנער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)